

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa K. B., P. B. i A. P.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi (...)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 23 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany zarzucił zaskarżonemu wyrokowi – w różnych układach i powiązaniach - naruszenie art. 361 § 1, art. 363 § 1, art. 455, art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 5 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2004.162.1692), art. 160 § 1 i 6 k.p.a., art. 5, 7 ust. 2 i art. 8 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz.U.1945.50.279 ze zm.) oraz art. 2 § 3 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany uzasadnił potrzebą wykładni wywołujących rozbieżności w orzecznictwie przepisów art. 361 § 1 k.c. i art. 160 § 1 k.p.a. w zakresie odnoszącym się do związku przyczynowego pomiędzy bezprawną decyzją o sprzedaży lokalu a szkodą w postaci utraty prawa własności sprzedanego lokalu, a ponadto – występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego możliwości różnicowania skutków prawnych decyzji nadzorczej stwierdzającej nieważność decyzji o odmowie przyznania byłemu właścicielowi prawa własności czasowej i odmiennej oceny tych skutków przez sąd w porównaniu z ich oceną przez organ administracyjny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie ma potrzeby podejmowania wykładni wskazanych przepisów prawnych oczekiwanej przez pozwanego. Kwestia, której miałaby dotyczyć ta wykładnia, była już przedmiotem wyjaśnień Sądu Najwyższego w uchwale z dnia 3 września 2015 r., III CZP 22/15. Zaskarżony wyrok pozostaje w zgodzie z tą wykładnią.

Podobnie kwestia wskazana przez pozwanego jako istotne zagadnienie prawne nie ma cech takiego zagadnienia. Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa, a kwestia skutków decyzji nadzorczej stwierdzającej nieważność decyzji o odmowie przyznania byłemu właścicielowi prawa własności czasowej była także już przedmiotem wyjaśnień Sądu Najwyższego – w tym w wymienionej wyżej uchwale.

Z przedstawionych przyczyn, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804), a także § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2016.1667).

r.g.